

IXO ASPERABA

Espullau sobre o leito pensabe vier-te espullau á mío canto
entre que o tempo moriba en toz os reloches
e yo esdevenibe fumo leve entre os tuyos brazos

aquí hebe parau campos d'amor an que perder-nos lueñes de tot
amparaus per a a nueit protechius per ánhels dendo alto

n'una perpetua albada

tu e yo en soledat amando-nos

¡Ixo asperaba!

Vera 18 de chulio de 2011, 0.55 h. Ánchel Conte